

РЕШЕНИЕ

№ 219

гр. София, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Теодора Кръстева

Членове: Светлин Михайлов
Снежана Бакалова

при участието на секретаря Десислава Ик. Давидова
като разгледа докладваното от Светлин Михайлов Въззивно търговско дело
№ 20231001000986 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.258 от ГПК.

Образувано е по повод постъпил въззивна жалба от „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), с която обжалва решение № 129/06.10.2023 г., постановено по т. д. № 40/23 г. по описа на БлОС, 11 състав в частта, с която е признато за установено, че съществуват неприетите в производството по несъстоятелност публични вземания на НАП от „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) в размер на 865.65 лв. главници на данък върху превозните средства съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г. - необезпечено вземане, и 77.60 лв. - лихви върху главниците, начислени до 14.07.22 г., както и лихвите до окончателното изплащане, както и в частта за разноските за тази част от иска.

В жалбата се твърди, че с атакуваното решението неправилно и необосновано. Твърди, че цитираните МПС не съществуват, а регистрационните номера на две от посочените МПС са с начални символи „БЛ“, като тези графични знаци са използвани за регистрирани МПС в област Благоевград от 1986 до 1992 г., след промени, въведени 1992 г., регистрационния код за областта е "Е". Твърди, че дори някога дружеството да е притежавало цитираните МПС, това е било преди повече от 31 години. Ето защо твърди, че доколкото задължението по декларациите по чл. 54 от ЗМДТ не съществува, не съществува и акцесорното задължение за лихви в размер на 77.60 лв. Моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно решение № 129/06.10.2023 г., постановено по т. д. № 40/23

г. по описа на БЛОС в частта, с която е признато за установено, че съществуват неприетите в производството по несъстоятелност публични вземания на НАП от „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) в размер на 865.65 лв. главници на данък върху превозните средства съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г. - необезпечено вземане, и 77.60 лв. - лихви върху главниците, начислени до 14.07.2022 г., както и лихвите до окончателното изплащане, както и в частта за разносните за тази част от иска.

Ответникът по въззивната жалба Национална агенция по приходите оспорва подадената въззивна жалба.

Синдика на дружеството в несъстоятелност „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) В. С. С. редовно уведомена не взима становище по жалбата.

Съдът след като се съобрази с доводите на страните и обсъди събраните по делото писмени доказателства, съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с атакуваното решение № 129/06.10.2023 г., постановено по т. д. № 40/23 г. по описа на БЛОС, 11 състав , че съдът е признал за установено за установено по исковете е правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите срещу „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност по т. д. № 252/16 г. по описа на Окръжен съд Благоевград публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), на обща стойност от 7 886.56 лв., предявени от Национална агенция за приходите с молба изх. № 95-00-200/16 143 от 23.08.22 г., а именно: 6 069.96 лв., главници наосигурителни вноски, съгласно декларацииобр. 6 за периодааприл 2019 г. до юни 2022 г., необозпечено вземане с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 873.35 лв., лихви върху главниците, начислени до 18.08.22 г., с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на задължението; 865.65 лв., главници по данък МПС съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТот 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г., необезпечено взеане с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 77.60 лв. лихви върху главниците, начислени 14.07.22 г. - необезпечено вземане, е поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците, осъдил е „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) да внесе по съответната банкова сметка на Окръжен съд Благоевград, в полза на бюджета на съдебната власт, от масата на несъстоятелността, на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ, сумата от 315.46 лв., представляваща държавна такса за разглеждането на уважените искове и е отхвърлил исковете е правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите срещу „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), за признаване за установено, че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), на

обща стойност 91 710.09 лв., предявени от Националната агенция за приходите е молба е изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г., а именно: 83 899.35 лв. - главници на данък върху недвижимите имоти съгласно декларации по чл. 14 от ЗМДТ за периода от 2020 г. до 2022 г. - необезпечено вземане, е поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 7 810.74 лв. - лихви върху главниците, начислени до 14.07.2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с решение № 860 от 20.02.2019 г., постановено по т. д. № 252/16 г. по описа на Окръжен съд Благоевград е открито производство по несъстоятелност на „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД, като постановеното решение е вписано по партидата на длъжника в ТРРЮЛНЦ под № 20190221123743.

Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с вписване № 20221004100825, по партидата на дружеството е обявен списък на приетите вземания, предявени в срока по чл. 688, ал. 3 от ТЗ. Видно от така обявения списък, в него са включени публични вземания, предявени от НАП с молба е изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че в срока по чл. 690 от ТЗ, длъжникът е подал възражение срещу включването на част от предявените вземания в списъка на приетите такива. Не се спори, а се установява и от доказателствата по делото, че с определение № 900 057 от 01.02.2023 г., постановено по т. д. № 252/16 г. по описа на Окръжен съд Благоевград, възражението било частично уважено, като от списъка на приетите вземания на кредиторите били изключени публични вземания в общ размер на 99 596.65 лв., от които 90 834.96 лв. - главници, и 8 761,69 лв. – лихви, като така постановеното определение е обявено в ТРРЮЛНЦ под № 20230206122001.

Не се спори между страните, а се установява и от доказателствата по делото, че кредиторът претендира вземанията, като твърди, че основания за възникване на публичните вземания били 10 декларации по чл. 14 от ЗМДТ (за периода от 2020 до 2022 г.), 3 декларации по чл. 54 от ЗМДТ (за периода от 2020 до 2022 г.) и 55 декларации по чл. 42 от ЗДДФЛ (за периода от април 2019 до юни 2022 г.).

От правна страна:

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

С атакуваното решение № 129/06.10.2023 г., постановено по т. д. № 40/23 г. по описа на БлОС, 11 състав, съдът е признал за установено за установено по искове е правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите срещу „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност по т. д. № 252/16 г. по описа на Окръжен съд Благоевград публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), на обща стойност от 7 886.56 лв., предявени от Национална агенция за приходите с молба изх. № 95-00-200/16 143 от 23.08.22 г., а именно: 6 069.96 лв., главници на осигурителни вноски, съгласно декларации обр. 6 за периода април 2019 г. до юни 2022 г.,

необезпечено вземане с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 873.35 лв., лихви върху главниците, начислени до 18.08.22 г., с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на задължението; 865.65 лв., главници по данък МПС съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г., необезпечено вземане с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 77.60 лв. лихви върху главниците, начислени 14.07.22 г. - необезпечено вземане, е поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците, осъдил е „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) да внесе по съответната банкова сметка на Окръжен съд Благоевград, в полза на бюджета на съдебната власт, от масата на несъстоятелността, на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ, сумата от 315.46 лв., представляваща държавна такса за разглеждането на уважените искове и е отхвърлил исковете е правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите срещу „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), за признаване за установено, че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), на обща стойност 91 710.09 лв., предявени от Националната агенция за приходите е молба е изх. № 95-00-200/16#143 от 23.08.2022 г., а именно: 83 899.35 лв. - главници на данък върху недвижимите имоти съгласно декларации по чл. 14 от ЗМДТ за периода от 2020 г. до 2022 г. - необезпечено вземане, е поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 7 810.74 лв. - лихви върху главниците, начислени до 14.07.2022 г. - необезпечено вземане, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците. Решението е атакувано само в частта, в която съдът е признал за установено по исковете е правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите срещу „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност по т. д. № 252/16 г. по описа на Окръжен съд Благоевград публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) 865.65 лв., главници по данък МПС съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г., необезпечено вземане с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 77.60 лв., лихви върху главниците, начислени 14.07.22 г. - необезпечено вземане, е поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците. В останалата част решението е влязло в сила.

По допустимостта и основателността на подадената въззивна жалба срещу постановеното решение:

По отношение на допустимостта на подадената въззивна жалба, съдът намира, че същата е процесуално допустима, като подадена в установените от закона срокове и от упълномощено лице. Атакуваното решение е валидно и допустимо.

Релевираните в жалбата доводи са свързани с изводите на съда по отношение на приемането за дължими сумите, представляващи данък МПС и мораторната лихфва върху тези данъци. Единственото възражение (твърдение) е, че такива данъци не се дължат, предвид данните от регистрацията на МПС, както и че същите на съществуват в имуществото на дружеството. По отношение на така наведените доводи за незаконосъобразност на решението, съдът намира, че същите са неоснователни по следните съображения:

Константната практика на ВАС, обективирана в решение № 10 662 от 28.08.2017 г., постановено по адм. д. № 8 400/16 г. по описа на ВАС, решение № 2 284 от 29.02.2016 г., постановено по адм. д. № 11 941/15 г. по описа на ВАС, решение № 14 336 от 01.12.2014 г., постановено по адм. д. № 5 402/14 г. по описа на ВАС, решение № 4 970 от 09.04.2014 г., постановено по адм. д. № 16 297/13 г. по описа на ВАС, VII о. и др. последователно приемат, че същественият за недължимостта на този данък факт е

прекратяване на регистрацията на превозното средство. С данък по чл. 52, т. 1 от ЗМДТ се облагат превозни средства регистрирани за движение по пътната мрежа на страната, данъкът се плаща от собствениците, които имат задължение по чл. 54, ал. 1 от ЗМДТ да декларират притежаваните от тях пътни превозни средства. В случая моторното превозните средства са регистрирани, преди влизане в сила на действащия ЗМДТ (обн. ДВ, бр. ДВ бр. 117 от 1997 г.). Разпоредбата, която регламентира освобождаване от заплащането на данък върху превозните средства е чл. 58, ал. 4 от ЗМДТ, в редакцията, която е приложима за съответния период от време.

На основание чл. 54, ал. 3 (редакция действаща към момента на подаване на декларациите) собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация. За процесния период освобождаването от данък (недължимост на същия) е предпоставено от подаването на данъчна декларация от лицето, собственик на процесния автомобил. Втората предпоставка е предвидена в случаите при спиране, съответно при пускане в движение, при кражба и унищожаване на превозно средство. В тези случай декларация не се подава. Условието за освобождаване от внасяне на дължимия данък са посочени в разпоредбата на чл. 58 от ЗМДТ редакция обн. ДВ, бр. 105 от 22 декември 2006 г.

По делото е спорно (макар и неточно посочено) дали е налице прекратяването на регистрацията по § 3, ал. 3 ПЗР на Наредба № I-45/24.03.2000 г. с оглед определяне и на момента, от настъпването на който не се дължи данък. Разпоредбата гласи, че от 01.06.2006 г. служебно се прекратява регистрацията на всички превозни средства с регистрационни табели, които не отговарят на изискванията на БДС 15980 и БДС ISO 7591. Настоящият съдебен състав приема, че § 3, ал. 3 от ПЗР на Наредба № I-45/24.03.2000 г. не означава прекратяване на регистрацията по силата на нормативен акт, а означава провеждане на процедура по прекратяване на регистрацията по инициатива на контролните органи в МВР, т.е. служебно, каквато възможност до тогава Наредбата не е предвиждала. При служебното прекратяване на регистрацията по Наредбата в редакцията ѝ до изменението с ДВ, бр. 67 от 2012 г., не са предвидени извършването на определени действия от страна на собственика, каквито предвижда сега чл. 19, вр. с чл. 19б от Наредбата (ДВ, бр. 67 от 2012 г.), вр. с чл. 18б (нов). Прекратяването на регистрацията е правно регламентирана дейност, с която обектът на собственост моторното превозно средство престава да съществува, с което отпада и задължението за плащане на данък. В чл. 143, ал. 6 - 8 от ЗДвП законодателят регламентира снемане от отчет на МПС след събиране на документи за разкомплектоване и/или предоставяне на табелите с регистрационните номера. Нормата е законова и в номенклатурата на нормативните актове е от по-висока степен. Следователно тълкуването на § 3, ал. 3 от ПЗР на Наредбата не може да се извършва извън смисъла на законовите разпоредби за регистрацията и отчет на МПС и означава, че и при служебно прекратяване на регистрацията МПС-то трябва да се снесе от отчет след връщане на регистрационни табели или при доказване, че е разкомплектовано. В случая по делото не се твърдят, както и липсват доказателства относно установяването на факта на разкомплектоването и връщането на

регистрационните табели.

Според разпоредбата на чл. 58, ал. 4 ЗМДТ за превозните средства, на които е прекратена регистрацията, данък не се дължи от месеца, следващ месеца на прекратяване на регистрацията за движение. Т.е. законодателят е обвързал възникването на данъчно задължение от момента на регистрация и дължимост на това задължение до прекратяването на регистрацията. Тежестта на установяването на настъпването на тези изгодни за страната факти е за страната, която макар и неточно формулирано се позовава на тях, а такива не са ангажирани.

По изложените съображения, настоящият състав намира, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди.

С оглед изхода на спора пред настоящата инстанция съдът намира, че разноси се дължат от въззивника на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ. Същият следва да бъде осъден да заплати в полза на Софийски апелативен съд сумата от 25 лв., представляваща размера на дължимата държавна такса.

Водим от гореизложеното Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 129/06.10.2023 г., постановено по т. д. № 40/23 г. по описа на БлОС, 11 състав, в обжалваната част, в която съдът е приел за установено по исковете е правно основание чл. 694 от ТЗ, предявени от Националната агенция за приходите срещу „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), че съществуват следните неприети в производството по несъстоятелност по т. д. № 252/16 г. по описа на Окръжен съд Благоевград публични вземания на Националната агенция за приходите спрямо „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н) 865.65 лв., главници по данък МПС съгласно декларации по чл. 54 от ЗМДТ от 12.03.1990 г., 12.04.1994 г. и 13.04.2004 г., необезпечено вземане с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 7 от ТЗ, 77.60 лв., лихви върху главниците, начислени 14.07.22 г. - необезпечено вземане, е поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ, както и лихвите до окончателното погасяване на главниците, като **законосъобразно и правилно**.

ОСЪЖДА „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (н), ЕИК 811202228, да заплати по сметка на Софийски апелативен съд сумата от 25 (двадесет и пет) лв., представляваща разноси по делото за дължима държавна такса.

Решението е постановено при участието на В. С. С., синдика на „В & ВГД оранжерии Петрич“ ООД (в несъстоятелност), на основание чл. 694, ал. 4 от ТЗ.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____